

Bogusław Abramek

Sieniec, gm. Wieluń, woj. sieradzkie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 17, 94

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

REPECKO, gm. Tarnowska Góra
woj. katowickie
Stanowisko 3

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Krakowie

Badania prowadzili Czesław Czado, mgr Teofil Dębowski,
Krzysztof Guzik, mgr Wiesław Kio, mgr Mariusz Wyszka.
Finansowała Rejonowa Dyrekcja Inwestycji w Bytomiu.
Pierwszy sezon badań. Osada kultury Łużyckiej z V okresu
spokii brązu i z okresu halstańskiego, ślady osadnictwa
z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko 3 w Repecku należy do dużego kompleksu stanowisk archeologicznych znajdujących się po obydwu brzegach rzeki Stoły. Stanowiska te zostały wstępnie przebadane w latach międzywojennych przez Józefa Kostrzewskiego. Na stanowisku 3, położonym na lewym brzegu Stoły badacz ten odkrył między innymi zarysy budowli słupowych kultury Łużyckiej. Badania miały charakter ratowniczy. Przebadano teren o powierzchni 47 arów, zdejmując warstwy ziemi ornej przy pomocy spychacza i eksplorując odsłonięte obiekty. Odkryte i przebadano 586 różnego rodzaju obiektów. Przeważały były to jamy związane z osadnictwem kultury Łużyckiej. Wystąpiły także liczne dołki słupowe; rozmieszczenie niektórych wskazuje, że są pozostałościami prostokątnych budowli. Stwierdzono wyraźną koncentrację śladów osadnictwa w pasmie o szerokości około 50 m, w pobliżu zakonu terasy Stoły. W tym rejonie grupowały się wszystkie odkryte paleniska, w jamach tu wyeksplorowanych znajdowano stosunkowo dużą ilość ceramiki. Natomiast dalej na południe ślady osadnictwa występują w rozproszaniu. W rejonie nasilonego osadnictwa znaleziono skarb wyrobów brązowych /guziczki i kółka z diadem/ złożony w małym naczyniu glinianym.

Oprócz pozostałości osady otwartej ludności kultury Łużyckiej ze schyłku epoki brązu i początków wczesnej epoki żelaza spotyka się ślady osadnictwa z późnego okresu wpływów rzymskich w postaci ułamków naczyń znajdujących w warstwie podglebia, poza obiektami.

Kontynuacja badań archeologicznych stoi w obecnej chwili pod znakiem zapytania.

BOCHY, gm. Zduny
woj. kaliskie
Stanowisko 1

patrz wczesne średniowiecze.

SIENIEC, gm. Wieluń
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury Łużyckiej z okresu halstańskiego i z okresu rzymskiego.

Stanowisko w Sienicu odkryte przypadkowo w roku 1983 podczas eksploatacji piasku. Znajduje się ono po obu stronach asfaltowej drogi, prowadzącej z Olewina do Sieniec, na niewielkim wzniesieniu usytuowanym obok bezimiennego strzyka.

Badania miały charakter ratowniczy. Odkryto 10 obiektów, w tym 8 raczej niewielkich jam /o niezbyt klarownej funkcji/ i 2 paleniska. Jedno z palenisk należało do kultury przeworskiej i zawierało, obok ceramiki i kości, liczne bryłki żużla. Jedynymi elementami wyposażenia jam były ułamki naczyń kultury Łużyckiej oraz kawałki kości.

Przeprowadzone wokół przednich badań powierzchniowe ujawniły znaczne ilości ułamków naczyń kultury Łużyckiej /w południowej części stanowiska/ i kultury przeworskiej, rozproszona na przestrzeni 3 - 4 ha. Ceramika kultury przeworskiej występuje głównie w północnej części osady razem z większą ilością bryłami żużla pochodzenia dymarkowego.

W najbliższym czasie przewidujemy rozpoczęcie badań systematycznych.